

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/100/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6618202060
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6618202060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a členov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, v spore žalobkyne R. M., nar. XX. XX. XXXX, trvalým pobytom XXX XX S. XXXX, zastúpenej JUDr. Štefanom Strýčkom, advokátom so sídlom F. Kráľa 2080, 022 01 Čadca a žalovaného C. L., nar. XX. XX.. XXXX, trvalým pobytom O. XXX/X, XXX XX J., zastúpeného JUDr. Bronislavou Garajovou, advokátkou so sídlom Železničná 291, 987 01 Poltár, o zaplatenie 12.500,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 8C/14/2018-122 zo dňa 26. novembra 2018 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni istinu 9.970,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 9.970,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (časť I. výroku) **p o t v r d z u j e .**

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie istiny 2.530,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.530,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (časť I. výroku) a vo výroku o trovách konania (II. výrok) **z r u š u j e a v e c m u v t o m t o r o z s a h u v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 26. novembra 2018 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 12.500,- eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 12.500,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku (I. výrok). Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie osobitným uznesením (II. výrok).

1.1 Z dôvodov rozsudku vyplýva, že predmetom konania začatého 07. 05. 2018 bolo vydanie bezdôvodného obohatenia 12.500,- eur spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne od 17. 07. 2016 do zaplatenia a náhrada trov konania. Žalobkyňa tvrdila, že so žalovaným žili ako druh a družka od roku 2004 do 16. 07. 2016 v byte vo vlastníctve žalovaného. V roku 2011 obidvaja podpísali zmluvu, ktorou jej mal žalovaný za 12.500,- eur predať polovicu bytu č. XX vo vchode č. X na 3. poschodí v bytovom dome súpisné č. XXX, postavenom na pozemku C-KN parc. č. XXXX, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom J., katastrálnym odborom pre katastrálne územie J.. Z hypotekárneho úveru čerpaného žalobkyňou v Tatrabanke bola dňa 09. 06. 2011 čiastka 10.520,- eur pripísaná na jej účet a v ten istý deň poukázaná na účet žalovaného vedený vo VÚB, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Zvyšok 1.980,- eur kúpnej ceny uhradila žalovanému tak, že splatila jeho dlhy. Vlastníčkou polovice bytu sa však nemohla stať, pretože žalovaný nepodal návrh na vklad vlastníckeho práva. Po zhoršení vzťahov a odsťahovaní sa zo spoločnej domácnosti spolu s ich dvoma deťmi požiadala o vrátenie kúpnej ceny vo výške 12.500,- eur, čo žalovaný odmietol. Kúpnu zmluvu žalovaný žalobkyni vydal až na príkaz okresného prokurátora v Lučenci. Dňa 22. 06. 2016 žalobkyňa podala návrh na jej vklad do

katastra nehnuteľností. Vkladové konanie vedené pod sp. zn. V 516/17 bolo rozhodnutím Okresného úradu Poltár, katastrálneho odboru z 19. 07. 2017 prerušené. Dňa 04. 08. 2017 žalovaný tomuto orgánu doručil odstúpenie od zmluvy z dôvodu nevyplatenia kúpnej ceny žalobkyňou. Okresný úrad Poltár, katastrálny odbor konanie o vklade zastavil rozhodnutím z 08. 08. 2017 po neodstránení nedostatkov kúpnej zmluvy s uvedením, že odstúpením žalovaného od kúpnej zmluvy sa nezaoberal. Žalobkyňa stále spláca hypotekárny úver, ktorým zaplatila kúpnu cenu za byt použitú žalovaným na jeho potreby. Pred podaním žaloby napriek viacerým výzvam žalovaný dlh nevrátil. Na list zástupcu žalobkyne z 05. 04. 2018 reagoval listom z 10. 04. 2018, v ktorom záväzok uznal v nižšej výške, pričom uviedol nepravdivé tvrdenia. Úrok z omeškania žalobkyňa požadovala od 17. 07. 2016, čo je deň nasledujúci po odstáňovaní sa zo spoločnej domácnosti.

1.1.1 Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobkyňa na jeho účet, vedený vo VÚB, a. s. zaplatila dňa 10. 06. 2011 sumu 10.520,- eur. Ostatné peniaze použili strany sporu pre potrebu spoločnej domácnosti. Žalobkyňa bola spoludisponujúcou osobou na účte žalovaného. Dňa 10. 06. 2011 v prítomnosti žalovaného vybrala sumu 5.000,- eur na splatenie úveru v Poštovej banke, a. s., použitého na rekonštrukciu bytu, dňa 13. 06. 2011 sama vybrala sumu 4.200,- eur. Peniaze boli použité na bežnú spotrebu (voda, elektrina, kúrenie, TV, spoločný fond, potraviny, oblečenie, obuv, internet, telefónov, škola, škôlka, zariadenie detskej izby - koberce, elektronika, bicykle, rybárske udice atď.). Niektoré veci kúpili na splátky. Žalobkyňa približne 3 roky poberala čiastočný invalidný dôchodok asi 140,- eur, nepracovala. Dňa 13. 06. 2011 bolo potrebné urýchlene zaplatiť nedoplatok z vyúčtovania služieb a na spoločnom fonde 1.163,75 eur v Stavebnom bytovom družstve Lučenec, na čo bola použitá zo sumy vybratej dňa 13. 06. 2011 čiastka 842,53 eur. Hradili zálohové platby za byt. Dňa 21.07.2011 bola zaplatená suma 300,- eur, 31. 08. 2011 suma 153,42 eur, 24. 11. 2011 suma 766,40 eur, 25. 09. 2012 suma 1.574,11 eur. Za spotrebu vody, kúrenie a do spoločného fondu bolo uhradených v rokoch 2011 až 2016 11.310,- eur, na ktorých bola žalobkyňa povinná podieľať sa rovnakým dielom so žalovaným. Celkovo uhradili v rokoch 2011 až 2016 za elektrinu 2016,- eur, za TV 416,40 eur a za internet 836,46 eur z príjmu žalovaného aj zo sumy 4.200,- eur. Sumu 5.000,- eur nemožno považovať za kúpnu cenu za byt. Zdôraznil, že od prevodu bytu strany sporu upustili, peniaze vybrala z účtu žalovaného žalobkyňa. Zmenil sa účel ich využitia. Namietol premlčanie pohľadávky.

1.1.2 Žalobkyňa ako prílohy dupliky z 11. 09. 2018 okresnému súdu doručila list žalovaného zo 07. 09. 2018 a jeho matky Heleny Balcovej z 27. 08. 2018 a 04. 09. 2018 aj svoje listy zo 06. 09. 2018 a 10. 09. 2018, ktorými na ne odpovedala. Neuznala postúpenie pohľadávky ani jej započítanie, lebo ide o vymyslené údajné pôžičky. Ak na spoločný účet matka žalovaného poslala nejaké peniaze, použil ich žalovaný pre seba, prípadne kúpil niečo deťom, keďže málokedy pracoval. O tom, že išlo o peniaze požičané žalovaným od jeho matky svedčí uznanie dlhu, dohoda o úroku a dohoda o splátkach z 09. 08. 2016. Žalovaný listom zo dňa 07. 09. 2018 uznal pohľadávku žalobkyne v celom rozsahu vo výške 12.500,- eur, ktorú sa snažil započítať na svoju neexistujúcu pohľadávku. Suma 4.200,- eur bola použitá na vyplatenie ďalších dlhov žalovaného a výdavkov, lebo žalobkyňa vždy musela žalovaného ťahať z problémov. Peniaze boli v kredenci, kasa bola spoločná, pokiaľ žalovaný peniaze neschoval alebo pravidelne neprehrával (veľké sumy). V období použitia sumy 4.200,- eur tvrdenom žalovaným nemali počítač, takže nemohol platiť za internet, škola nebola platená, lebo dcéra bola škôlkarka a syn nebol narodený. Koberce mali pôvodné, koberec do detskej izby zakúpila ona z bazára po narodení syna. Bicykel mal od bývalého šéfa a dcéra mala bicykel od krstných rodičov. Bicykel pre žalobkyňu bol kúpený ešte pred úverom. Prvú udicu dostal žalovaný ako darček na tridsiatku v roku 2010, ostatné sa kúpili neskôr, vždy na Vianoce. Invalidný dôchodok má ona priznaný od 02. 06. 2011, nie tri roky pred úverom. Žalovaný niekedy v mesiacoch máj - jún 2016 absolvoval stretnutie závislých v Banskej Bystrici. Byt sa nerekonštruoval vôbec, v obývačke stiahli tapety a vymaľovali steny, dlážka je pôvodná, nábytok sa upravil pred narodením dcéry a v tomto stave byt zostal až do jej odchodu zo spoločnej domácnosti. Gauč bol vymenený ešte pred úverom. Na spáľňu jej požičala peniaze stará matka, ktorá ich nechcela späť. Kúpeľňa, chodba, kuchyňa sú pôvodné, okná boli vymenené ešte pred úverom, v kuchyni zostalo okno pôvodné. Nárok nepovažovala za premlčaný. Uviedla, že žalovaný so svojou matkou vyrábajú a produkujú dodatočné listiny, ktorými sa snažia o zníženie pohľadávky žalobkyne, čím ju de facto uznávajú. Žalovaný svoj dlh uznal a so svojou matkou uzavrel dohodu o jeho splátkach dňa 09. 08. 2016.

1.2 Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania preukázať, že strany sporu žili spolu ako druh a družka od roku 2004 do 16. 07.2016 v byte žalovaného spolu s ich maloletými deťmi. Žalovaný dal vyhotoviť kúpnu zmluvu (bez dátumu, dátum jej uzavretia 02. 06. 2011 uviedol sám žalovaný v odstúpení od kúpnej zmluvy zo 04. 08. 2017). Predmetom kúpnej zmluvy bola kúpa a predaj 1 bytu č. XX vo vchode č. X na 3. poschodí bytového domu súpisné číslo XXX, podiel o veľkosti 619/28856 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, zapísaného Okresným úradom J., katastrálnym odborom

na liste vlastníctva č. XXXX v katastrálnom území, obci a okrese J.; bytový dom súpisné číslo XXX stojí na C-KN parcele č. XXXX. Kúpna cena bola dohodnutá sumou 12.500,- eur z hodnoty predávanej nehnuteľnosti 25.000,- eur. Kupujúca mala kúpnu cenu uhradiť do 30 dní od podpísania kúpnej zmluvy z poskytnutého hypotekárneho úveru na účet predávajúceho vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., číslo účtu B. Bol vyhotovený návrh na vklad vlastníctva do katastra (bez dátumu, podpísaný oboma stranami sporu). Žalobkyňa preukázala zaplatenie dohodnutej kúpnej ceny žalovanému, lebo jej bol poskytnutý hypotekárny úver v Tatra banke, a. s., z ktorého bola čiastka 10.520,- eur dňa 09. 06. 2011 pripísaná na účet číslo IBAN R. v ten istý deň žalobkyňa poukázala sumu 10.520,- eur na účet žalovaného vedený vo VÚB, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Žalobkyňa v konaní tvrdila, že zostatok kúpnej ceny 1.980,- eur uhradila tak, že splatila dlhy žalovaného. Poverený príslušník Obvodného oddelenia PZ J. uznesením sp. zn. ČVS: ORP-121/PT-LC-2016 dňa 06. 03. 2017 podľa § 197 ods. 1 písm. d/ Tr. por. odmietol vec podozrenia zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec uznesením č. k. 4 Pn 24/17/6606-6 dňa 16. 03. 2017 sťažnosti podanej žalobkyňou vyhovel, zrušil uznesenie povereného príslušníka a uložil mu, aby vo veci znova konal a rozhodol. Žalobkyňa po tom, ako vyššie uvedeným postupom získala kúpnu zmluvu, podala dňa 22. 06. 2017 návrh na vklad vlastníckeho práva, ktorý v ten istý deň doručila Okresnému úradu J., katastrálnemu odboru. Vkladové konanie bolo vedené pod č. V 518/2017. Okresný úrad J., katastrálny odbor rozhodol dňa 19. 07. 2017 o prerušení vkladového konania na dobu 15 dní v zmysle § 31a písm. c) zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov. Dňa 04. 08. 2017 žalovaný písomne odstúpil od kúpnej zmluvy tvrdiac, že kupujúca nezaplatila kúpnu cenu v lehote splatnosti. Okresný úrad J., katastrálny odbor rozhodol dňa 18. 08. 2017 o zastavení konania o vklade vlastníckeho práva z dôvodov neodstránenia väd kúpnej zmluvy v ním poskytnutej lehote 15 dní a uviedol, že „mu bolo dňa 04. 08. 2017 doručené odstúpenie od kúpnej zmluvy, jednostranne účastníkom V. L. z dôvodu nezaplatenia kúpnej ceny v lehote splatnosti. Zároveň bol doručený doklad z pošty, že táto písomnosť bola doručená na poštovú prepravu pre účastníčku R. M.. Správny orgán však nemá oprávnenie skúmať, či podmienky odstúpenia od zmluvy boli naplnené. Toto oprávnenie prináleží len príslušným súdom.“ Napriek tomu, že žalovaný ako dôvod odstúpenia od kúpnej ceny uviedol nezaplatenie kúpnej ceny žalobkyňou, vo svojej písomnej odpovedi zo dňa 10. 04. 2018 na výzvu žalobkyne zo dňa 05. 04. 2018 na zaplatenie sumy 10.500,- eur uviedol, že suma bola použitá na splácanie starších pôžičiek, bytové zariadenie a na kúpu elektrospotrebičov, ktoré si vzala žalobkyňa, ale tiež, že „som pripravený splácať polovicu zostatku úveru zo sumy 10.520,- eur. Navrhol som, aby sme sa stretli v pobočke Tatra banky, a. s., kde by som si vybavil aj úver na refinancovanie polovice úveru.“ Pokusom o zmier z 27. 08. 2018 matka žalovaného žalobkyňu vyzvala na zaplatenie sumy 2.530,- eur s príslušenstvom z dôvodu, že jej v rokoch 2015 - 2016 opakovane požičiavala rôzne sumy, ktoré používala pre vlastnú potrebu. Peniaze vkladala na účet vedený v SLSP, a. s. R XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, a to 21. 12. 2015 50,- eur, 10. 11. 2015 80,- eur, 10. 12. 2015 50,- eur, 04. 12. 2015 150,- eur, 08. 12. 2015 50,- eur, 22. 10. 2015 50,- eur, 29. 09. 2015 250,- eur, 12. 05. 2016 50,- eur, 28. 04. 2016 1.500,- eur, 16. 03. 2016 60,- eur, 03. 06. 2016 40,- eur, 28. 06. 2016 40,- eur, 28. 06. 2016 50,- eur, 13. 01. 2016 100,- eur, 11. 07. 2016 50,- eur, celkovo požičala sumu 2.530,- eur. Vyzvala žalobkyňu na vrátenie dlžnej sumy najneskôr do 31. 08. 2018 prevodom na účet. Matka žalovaného oznámila žalobkyňi písomným podaním 04. 09. 2018, že dňa 03. 09. 2018 postúpila pohľadávku v sume 2.530,- eur, ktorú voči nej eviduje z opakovaných pôžičiek v rokoch 2015 - 2016 na postupníka C. L. - žalovaného. Na pokus o zmier a postúpenie pohľadávky matkou žalovaného reagovala žalobkyňa písomne dňa 06. 09. 2018 tak, že považuje za klamstvo, že by si v rokoch 2015 a 2016 požičala tvrdené sumy, lebo v skutočnosti išlo o pôžičku žalovanému (synovi), o čom svedčí jeho list z 26. 09. 2016, adresovaný Okresnému súdu v Čadci aj uznanie dlhu, dohoda o úroku a dohoda o splátkach z 09. 08. 2016 podpísaná žalovaným a jeho matkou. Zdôraznila, že z požičaných peňazí nepoužila pre svoju potrebu ani euro. Neuznala nárok uplatňovaný pokusom o zmier ani postúpenie pohľadávky, pretože žiadnu pohľadávku voči nej matka žalovaného nemá. Dňa 07. 09. 2018 žalovaný oznámil žalobkyňi aj súdu prvej inštancie započítanie pohľadávky z dôvodu, že „na základe zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom P. L., rod. Y. a postupníkom C. L. som sa stal veriteľom pohľadávky v sume 2.530,- eur z titulu viacerých pôžičiek v rokoch 2015 - 2016. Týmto si započítavam pohľadávku v sume 2.530,- eur proti pohľadávke 12.500,- eur uplatnenými vami ako žalobkyňou v konaní OS Lučenec 8C/14/2018“. 1.3 S poukazom na § 451, § 456 prvú vetu a § 457 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť žaloby. Medzi stranami nebolo sporné uzatvorenie kúpnej zmluvy o prevode spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k bytu na žalobkyňu za kúpnu cenu 12.500,- eur dňa 02. 06. 2011 (tento dátum sporný nebol). Žalobkyňa sa nestala podielovou spoluvlastníčkou bytu, nakoľko žalovaný po zaplatení kúpnej ceny v júni 2011 žalobkyňou nepodal návrh na vklad vlastníckeho práva

príslušnému katastrálnemu úradu. Žalobkyni však zaplatenú kúpnu cenu nevrátil, preto na jeho strane na jej úkor vzniklo bezdôvodné obohatenie. Rozhodnutie žalovaného jednostranne od kúpnej zmluvy odstúpiť, po šiestich rokoch od jej uzatvorenia, napriek úhrade kúpnej ceny v roku 2011 žalobkyňou, nemohlo vyvolať taký účinok, že žalovaný si ponechá kúpnu cenu za polovicu bytu a zostane naďalej jeho výlučným vlastníkom ani to, že obidve zmluvné strany od prevodu vlastníckeho práva k bytu upustili, zmenili účel využitia zaplatenej kúpnej ceny a žalovanému bezdôvodné obohatenie nevzniklo. Súd prvej inštancie konštatoval, že výber čiastky 5.000,- eur dňa 10. 06. 2011 a účel jej využitia nemohol znamenať nezaplatenie kúpnej ceny žalobkyňou a už vôbec nie upustenie od prevodu vlastníckeho práva k bytu. Okresný súd zdôraznil, že žalovaný nevyvrátil tvrdenie žalobkyne o zadlžovaní ich domácnosti počas ich spolužitia ani o tom, prečo nemohla byť suma 4.200,- eur použitá na ním tvrdý účel. Bez právneho významu je tvrdenie žalovaného o spotrebovaní sumy 4.200,- eur v domácnosti a o podieľaní sa žalobkyne na výdavkoch v domácnosti v priebehu rokov 2011 - 2016 rovnakým dielom. Za logické označil okresný súd tvrdenie žalobkyne, že zvyšok kúpnej ceny 1.980,- eur žalovanému zaplatila a bol použitý na jeho dlhy. Žalovaný v písomnej odpovedi z 10. 04. 2018 na výzvu žalobkyne z 05. 04. 2018 uviedol, že je pripravený splácať polovicu zostatku úveru zo sumy 10.520,- eur, dňa 07. 09. 2018 prejavil vôľu započítať pohľadávku 2.530,- eur proti pohľadávke žalobkyne 12.500,- eur. Už dňa 09. 08. 2016 však žalovaný písomne uznal dlh a uzavrel dohodu o úroku a o splátkach voči svojej matke Helene Balcovej, ktorú použil ako dôkaz v konaní o výživnom na maloleté deti vedenom na Okresnom súde Čadca, čo tvrdila na pojednávaní žalobkyňa a žalovaný nevyvrátil. Uznanie dlhu vo výške 18.527,- eur z bezúročných pôžičiek poskytnutých žalovanému v minulosti s úrokom 3 % ročne v kontexte pokusu o zmier z 27. 08. 2018 zaslaného matkou žalovaného žalobkyni vyhodnotil súd prvej inštancie tak, že ňou požičané peniaze v čase od 10. 11. 2015 do 11. 07. 2016 spolu 2.530,- eur sú v skutočnosti pôžičkou poskytnutou žalovanému a súčasťou pôžičky 18.527,- eur spolu s úrokom 3 % ročne uznanou žalovaným 09. 08. 2016. Na tom nič nemení skutočnosť, že matka žalovaného až v priebehu tohto súdneho konania požiadala žalobkyňu o zaplatenie požičanej sumy. Okresný súd uveril tvrdeniu žalobkyne, že čiastka 2.530,- eur nie je jej dlhom, ale je dlhom žalovaného. Bez právneho významu sú ďalšie právne úkony žalovaného zo 07. 09. 2017 o započítaní pohľadávky 2.530,- eur aj oznámenie o postúpení pohľadávky matkou žalovaného zo 04. 09. 2018 (pohľadávka nebola postupiteľná, lebo žalobkyňa žalovanému nedlhovala žiadnu sumu). Žalovaný tvrdenie o tom, že od prevodu bytu sporné strany upustili, keď žalobkyňa spolu s ním vybrala 5.000,- eur a sama 4.200,- eur nepreukázal tak, ako nepreukázal tvrdenie o zmene účelu využitia zaplatenej kúpnej ceny žalobkyňou 12.500,- eur. Okresný súd zdôraznil, že žalovaný už v liste z 10. 04. 2018 pred podaním žaloby de facto uznal svoj záväzok z kúpnej zmluvy. Tým priznal, že žiadnu časť kúpnej ceny žalobkyni doteraz nevrátil.

1.4 Žalovaným vznesenú námietku premlčania súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú. Žalobou bol uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. K odstúpeniu od kúpnej zmluvy žalovaným došlo dňa 04. 08. 2017 a žalobkyňa podala žalobu dňa 27. 04. 2018, čiže včas v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

1.5 Okresný súd nepovažoval za dôvodné vykonať dôkaz výsluchom matky žalovaného ako svedkyne, lebo by bol v súvislosti s nárokom uplatneným žalobkyňou a obranou žalovaného, vrátane listinných dôkazov - uznania dlhu žalovaným a dohody o splátkach zo dňa 09. 08. 2016, bez právneho významu.

1.6 Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie aplikoval § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“) a zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v plnom rozsahu, zásadne má nárok na náhradu trov konania. Podľa § 262 ods. 2 C. s. p. o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) g), h) Civilného sporového poriadku s návrhom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

2.1 Žalovaný (ďalej aj „odvolateľ“) zdôraznil, že Civilný sporový poriadok je založený na princípe formálnej pravdy, čo znamená povinnosť súdu pri rozhodovaní vychádzať výlučne z dôkazov navrhnutých stranami sporu. V konaní bola preukázaná úhrada čiastky 10.520,- eur z kúpnej ceny 12.500,- eur, úhrada sumy 1.980,- eur nebola preukázaná. Žalobkyňa nepreukázala, že by touto sumou splatila konkrétne pôžičky, v akej sume a ktorým veriteľom. Žalovaný odstúpil od kúpnej zmluvy pre nezaplatenie celej kúpnej ceny.

2.2 Odvolateľ zdôraznil, že medzi stranami sporu nebol sporný výber súm 5.000,- eur a 4.200,- eur z účtu žalovaného, ktorými nakladala žalobkyňa podľa svojho rozhodnutia. Žalobkyňa s peniazmi sama

disponovala, poskytla ich teda opätovne žalovanému ako dar alebo pôžičku? Touto otázkou sa okresný súd vôbec nezaoberal, hoci je pre posúdenie prospechu žalovaného podstatná. Napriek tomu, že žalobkyňa tieto peniaze použila podľa svojho uváženia, pre účely spoločnej domácnosti, okresný súd žalovaného zaviazal na opätovné vrátenie finančných prostriedkov, ktoré žalovaná už raz dostala a disponovala s nimi. Navyše nebolo preukázané, že nedošlo k rekonštrukcii bytu, k nákupu huteľných vecí a pokiaľ toto tvrdenie súd prvej inštancie považoval za sporné a nepreukázané, nemal naň prihliadať. Okresný súd nebral do úvahy dôkazy o tom, že strany sporu spolu obývali byt, spotrebovávali energiu, platili, a to najmä na dlhy na bývanie sporadicky a väčšími sumami.

2.3 Odvolateľ vytkol súdu prvej inštancie, že nevykonal výsluch žalobkyne ani žalovaného. Tvrdenia žalobkyne o zadlžovaní domácnosti žalovaným a o tom, že neplatili internet, školu, že byt nebol zrekonštruovaný a peniaze sa spotrebovali na chod domácnosti, na ktorom sa žalobkyňa podieľala, strany sporu v konaní pred okresným súdom netvrdili. Ak sú bez právneho významu tvrdenia o skutočnej spotrebe domácnosti strán sporu podložené dôkazmi, nie je zrejme ako môžu byť relevantné tvrdenia o tom, že sa neplatila škola. Z dokazovania nevyplývalo, na základe čoho súd prvej inštancie rozhodol, že suma 2.530,- eur, poukázaná postupne matkou žalovaného svojej neveste, bola zahrnutá v sume 18.527,- eur uznaného dlhu z 09. 08. 2016. Za vysoko nepravdepodobné odvolateľ označil, aby matka posielala peniaze svojmu synovi, ktorý má vlastný účet, na účet nevesty. Spornosť tvrdení mohla byť odstránená výsluchom svedkyne XX.XXX,- L., ktorú okresný súd nepovažoval za potrebné vypočuť, čím odňal žalovanému možnosť brániť jeho práva. Otázka dlhu P. L. voči žalobkyňi, jeho výška, dôvod prečo by synovi mala vkladať peniaze na účet nevesty, uznanie dlhu 18.527,- eur mali byť objasnené výsluchom tejto svedkyne. Týmto postupom okresný súd úplne neguje právo matky žalovaného postúpiť svoj dlh synovi, aby ho mohol využiť z opatrnosti v rámci procesnej obrany proti žalobe.

2.4 Žalovaný v odvolaní uviedol, že dostal od žalobkyne sumu 10.520,- eur, ktorú si sama z jeho účtu vybrala a peniaze spotrebovali na úhradu dlhu voči Poštovej banke, a. s. a na fungovanie domácnosti. Na strane žalovaného nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu a už vôbec nie v sume 12.500,- eur. Obohatiť sa môže len ten, kto mal prospech z plnenia bez právneho dôvodu, z neplatného úkonu alebo z dôvodu, ktorý odpadol. Žalovaný však prospech 12.500,- eur nezískal, túto sumu nikdy neobdržal. Odôvodneniu rozsudku súdu prvej inštancie vytkol, že nereflektuje argumenty žalovaného.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom jej právneho zástupcu označila tvrdenia žalovaného za klamlivé a zavádzajúce. Poukázala na to, že si jednotlivými tvrdeniami odporuje, čo preukazuje jeho nečestné konanie v rozpore s dobrými mravmi. Stotožnila sa s rozsudkom súdu prvej inštancie, navrhla jeho potvrdenie. Uviedla, že žalovaný v odvolaní opakuje to, čo už uvádzal v písomných podaniach, resp. na pojednávaní. Sumu 1.980,- eur žiadnym spôsobom nenamietal, nerozporoval a de facto aj de iure ju uznal, keď sa snažil započítať svoju údajnú pohľadávku voči sume 12.500,- eur, čo vyhodnotil aj súd prvej inštancie. Výsluch matky žalovaného ako svedkyne by bol bezpredmetný a čisto účelový. Svedkyňa by sa vo veci nemohla objektívne vyjadriť, nakoľko so žalovaným produkovali neplatné a právne neúčinné listiny. To, že suma 2.530,- eur je súčasťou uznania dlhu, žalobkyňa preukázala dátumami jednotlivých platieb a obdobím, na ktoré sa vzťahuje uznanie dlhu. Irelevantné je tvrdenie žalovaného, že súd neguje právo jeho matky postúpiť svoj dlh synovi, aby ho mohol použiť z opatrnosti v rámci procesnej obrany proti žalobe. Žalobkyňa preukázala, že ide o účelové, dodatočne vyhotovené listiny, ktoré nepreukazujú pohľadávku matky žalovaného voči žalobkyňi, a teda nie sú spôsobilé započítania. Žalovaný nikdy nemal záujem plniť svoje záväzky. S kúpnu zmluvou aj s návrhom na vklad narábal svojvoľne. Neplatí ani výživné na svoje deti, je vedené exekučné konanie pred súdnou exekútkou JUDr. Eleonórou Noskovou v Banskej Bystrici pod sp. zn. 255EX 77/19 a 255EX 521/18. Z dôvodu neplatenia výživného bola žalobkyňa nútená podať na žalovaného trestné oznámenie, ktoré je vedené Obvodným oddelením PZ J. pod č. ČVS: ORP-26/PT-LC-2019, dňa 12. 01. 2019 bolo žalovanému vznesené obvinenie za prečin zanedbania povinnej výživy. Uplatnila si náhradu trov odvolacieho konania v 100% výške.

4. Odvolateľ v odvolacej replike prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedol, že uznanie dlhu, na ktoré poukazuje žalobkyňa vo vyjadrení, vo forme započítania pohľadávky voči sume 12.500,- eur musí mať náležitosti v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka a musí byť písomné. Aj keď žalobkyňa používa pojmy ako neplatné, neúčinné listiny, nie je zrejme, kto vyslovil neplatnosť alebo neúčinnosť právnych úkonov. Žalobkyňa dlhodobo upiera žalovanému akýkoľvek kontakt s obidvoma deťmi.

5. Žalobkyňa v odvolacej duplike zopakovala, že žalovaný opätovne klame a zavádza, jeho tvrdenie za upieranie kontaktu s deťmi označila za absolútnu lož. Otec sa s deťmi nestretáva, aj keď ich matka na stretnutie v zmysle rozhodnutia pripraví. Deti sa so svojím otcom stretávať nechcú. Vôbec sa nezaujímal o to, že syn Silvester nastúpil do prvého ročníka ZŠ, dcére X napísal k narodeninám, ona mu odpísala.

6. Na základe odvolania podaného včas stranou sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359, § 362 C. s. p.) krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) vec prejednal v rozsahu určenom ustanovením § 379 C. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p. a contrario za použitia § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.. Z dôvodu, že odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa pri posudzovaní sporu zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní (ne)došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 380 ods. 2 C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie proti časti I. výroku o uložení povinnosti zaplatiť žalobkyni istinu 9.970,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 9.970,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku nie je dôvodné, preto rozsudok okresného súdu s poukazom na § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správny v tejto časti potvrdil. Odvolací súd sa v zásade stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci a svoje rozhodnutie, ktoré je logické a presvedčivé, odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C. s. p.. Na zdôraznenie správnosti rozsudku okresného súdu a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s tvrdeniami žalovaného v odvolaní odvolací súd dopĺňa ďalšie dôvody. V časti I. výroku o zaplatenie istiny 2.530,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 2.530,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku o trovách konania (II. výrok) odvolací súd rozsudok okresného súdu s poukazom na § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, lebo nezistil dôvody pre jeho potvrdenie ani zmenu.

7. Podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Prvou relevantnou námietkou odvolateľa bolo tvrdenie o nepreukázaní úhrady celej kúpnej ceny 12.500,- eur žalobkyňou, keď na účet žalovaného preukázateľne poukázala časť kúpnej ceny 10.520,- eur. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na vyjadrenie žalovaného zo dňa 28. 08. 2018 k žalobe, v ktorom uviedol, že „žalobkyňa uhradila na účet žalovaného vo VÚB, a. s., č. ú. K. XXXX XXXXX XXXX XXX dňa 10. 06. 2011 len sumu 10.520,- eur. Ostatné peniaze použili strany pre potrebu spoločnej domácnosti.“ Už z tohto vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že úhradu celej kúpnej sumy 12.500,- eur žalobkyňou nepopiera. Spôsob jej použitia žalovaným napr. aj na úhradu potrieb spoločnej domácnosti je pre toto konanie nepodstatný, podstatné je, či jej peniaze vrátil. Rovnako nie je podstatný spôsob použitia čiastky 10.520,- eur poukázanej žalobkyňou žalovanému z titulu úhrady kúpnej ceny z kúpnej zmluvy, dátum uzavretia ktorej strany sporu ustálili na 02. 06. 2011 (čo je aj dátum overenia podpisu predávajúceho, pozn. odvolacieho súdu). Žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie nikdy expressis verbis netvrdil, že splnil svoj záväzok a žalobkyni vrátil ňou uhradenú kúpnu cenu v plnej výške. Jeho tvrdenia o tom, že žalobkyňa ako spoludisponentka vyberala sumy 5.000,- eur a 4.200,- eur z jeho účtu, ktoré boli použité na splatenie úveru, resp. zariadenie domácnosti je irelevantné, lebo túto dispozíciu žalovaný umožnil žalobkyni až po tom, ako kúpnu cenu od nej prijal. Netvrdil, že išlo o plnenie z bezdôvodného obohatenia (ktoré v tom čase neexistovalo). Netreba zabúdať, že v uvedenom čase strany sporu žili v spoločnej domácnosti a obidve mali povinnosť spoločne uhrádzať náklady s tým spojené. V tomto vyjadrení tiež žalovaný uviedol, že peniaze pravdepodobne použila žalobkyňa aj na úhradu nákladov, o ktorých on nemá vedomosť, keďže boli uložené v hotovosti v domácnosti a mohla nimi voľne disponovať. Odvolací súd konštatuje, že ich teda mohla použiť aj na úhradu jeho dlhov. Inštitút upustenia od prevodu bytu, uvádzaný žalovaným, právna úprava nepozná. V konaní nebol preukázaný zánik záväzkového právneho vzťahu založeného zmluvou o prevode vlastníctva bytu z 02. 06. 2011, ktorého vecno-právne účinky nenastali. Pre povinnosť vrátiť kúpnu cenu je zmena účelu využitia finančných prostriedkov nepodstatná. Inak povedané, je nepodstatné, že výdavky uvádzané žalovaným boli hradené z plnenia, ktoré prijal ako kúpnu cenu za prevod spoluvlastníckeho podielu o veľkosti 1/2 k bytu na žalobkyňu. V započítacom prejave zo 07. 09. 2018 žalovaný výslovne uviedol, že si započítava voči žalobkyni pohľadávku vo výške 2.530,- eur oproti pohľadávke žalobkyne 12.500,- eur, uplatňovanej v konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8C/14/2018. Účel použitia prijatých finančných prostriedkov nemožno stotožňovať s dôvodom ich prijatia. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu

prvej inštancie v časti o uložení povinnosti žalovanému zaplatiť žalobkyni istinu 9.970,- eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 9.970,- eur od 17. 07. 2016 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku (časť I. výroku) potvrdil. Vychádzal aj z toho, že odvolateľ neuviedol žiadne odvolacie tvrdenia a dôvody spochybňujúce správnosť rozhodnutia okresného súdu týkajúceho sa príslušenstva pohľadávky (úrok z omeškania).

10. Súd prvej inštancie však rozhodol predčasne pokiaľ ide o časť žalovanej istiny 2.530,- eur a jej príslušenstvo. Okresný súd tvrdil, že táto pohľadávka matky žalovaného voči žalobkyni nemohla byť na žalovaného postúpená platne z dôvodu jej neexistencie. Z listinných dôkazov, na ktoré okresný súd poukazuje (odpoveď žalovaného zo dňa 10. 04. 2018 na výzvu žalobkyne z 05. 04. 2018, uznanie dlhu z 09. 08. 2016) tento záver nevyplýva. Žalobca ako postupník Ani z písomného uznania dlhu žalovaného zo dňa 09. 08. 2016 voči jeho matke P. L. nemožno bez doplnenia dokazovania vyvodiť, že v celkovej výške uznaného dlhu 18.527,- eur istiny z titulu v minulosti uzatvorených zmlúv o bezúročných pôžičkách sú zahrnuté aj pôžičky vo výške 2.530,- eur (poskytnuté v čase od 10. 11. 2015 do 11. 07. 2016), ktorých dlžníkom podľa vyjadrenia žalobkyne nebola ona, ale žalovaný. Táto skutočnosť nevyplýva ani z pokusu o zmier z 27. 08. 2018 zaslaného matkou žalovaného žalobkyni. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude podrobným spôsobom vypočítať k uvedeným okolnostiam žalobkyňu (ktorá vysvetlí, či je majiteľkou účtu č. SKXX.XX.0000 XXXXXXXXXXXXX, či je jeho výlučnou disponentkou alebo právo disponovať s týmto účtom mali aj iné osoby, ktoré, prečo boli finančné čiastky vo výške uvedenej v pokuse o zmier zo dňa 27. 08. 2018 v čase od 21. 12. 2015 do 11. 07. 2016 poukazované matkou žalovaného na tento účet, čo ich pripísaniu na účet predchádzalo) a v procesnej pozícii svedka matku žalovaného XX.L.. Táto objasní, kedy a akou formou mala uzatvoriť zmluvy o pôžičkách so žalobkyňou v rokoch 2015 - 2016, čo ich uzatvoreniu predchádzalo, aké boli ich náležitosti (hlavne výška požičanej sumy, doba splatnosti, príp. úročenie), či dlžníkom bola len žalobkyňa, alebo aj žalovaný, či a kedy bola vrátená aspoň časť finančných prostriedkov, kto ich svedkyňi vrátil. Rovnaké okolnosti svedkyňa uvedie aj o pôžičkách, ktoré mala poskytnúť svojmu synovi - žalovanému podľa uznania dlhu zo dňa 09. 08. 2016 a k týmto pôžičkám okresný súd podrobne vypočúva aj žalovaného. Na základe takto vykonaného dokazovania okresný súd ustáli, či matka žalovaného P. L. bola veriteľkou žalobkyne a či svoju pohľadávku voči žalobkyni postúpila na svojho syna platne. Zodpovedanie tejto otázky je východiskom správneho posúdenia kompenzačnej námietky vznesenej žalovaným ako postupníkom v tomto súdnom konaní a ustálenia správnej výšky bezdôvodného obohatenia (správnosť jeho právneho posúdenia).

11. Súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci rozhodne o trovách celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).